

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 14 mars 1945 kl. 7 fm.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt giltighet av gällande skattegruppering.

I en den 23 februari 1945 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 121, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att gällande skattegruppering må, utan hinder av 48 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), erhålla förlängd giltighet till och med utgången av år 1945.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

Enligt 48 § 1 mom. kommunalskattelagen indelas samtliga orter i riket med avseende å levnadskostnadernas höjd i fem ortsgrupper. Denna indelning — den s. k. skattegrupperingen — verkställs av socialstyrelsen enligt de närmare föreskrifter, som Kungl. Maj:t äger meddela, och gäller enligt lagen för en tid av fem år i sänder.

Den senast fastställda skattegrupperingen avser åren 1935—1939. Giltighetstiden för denna gruppering har i enlighet med olika beslut av riksdagen förlängts. Senast har 1943 års riksdag med bifall till propositionen nr 68 medgivit, att nämnda skattegruppering finge, utan hinder av 48 § 1 mom. kommunalskattelagen, erhålla förlängd giltighet till och med utgången av år 1944. Med stöd av detta bemyndigande har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 24 mars 1944 (nr 128) förordnat, att den för åren 1935—1939 gällande indelningen för taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt kommunal inkomstskatt av samtliga orter i riket skulle äga förlängd giltighet till och med utgången av år 1944.

I propositionen nr 82 till 1944 års riksdag med förslag till förordning om värnskatt för budgetåret 1944/45 lämnade departementschefen en redogörelse för dyrortsgrupperingsfrågans läge. Departementschefen tog därvid ställning till det av 1943 års riksdag uttryckta önskemålet, att det borde övervägas att framlägga provisoriskt förslag rörande skattegrupperingen för 1944 års riksdag, för den händelse det skulle visa sig omöjligt att framlägga slutligt förslag beträffande dyrortsgrupperingsfrågan i dess helhet till 1945 års riksdag. 1943 års dyrortskommitté, som fått sig anförtrodd uppgiften att verkställa den av riksdagen begärda förutsättningslösa och allsidiga utredningen rörande dyrortsgrupperingens framtida bestånd och utformning, hade i skrivelse den 19 januari 1944 anmält, att kommittén icke kunde avgiva förslag

i ämnet inom sådan tid, att ärendet kunde underställas 1945 års riksdag, och för sin del icke heller kunde tillstyrka införandet av ett skatteprovisorium, grundat allenast på det då föreliggande materialet. Efter övervägande av frågan fann sig departementschefen i likhet med de sakkunniga böra avstyrka framläggandet av förslag om provisorisk skattegruppering, baserad på ifrågavarande utredningsmaterial.

1944 års bevillningsutskott uttalade i betänkande nr 14 sin tillfredsställelse över att den begärda utredningen angående dyrortsgrupperingens framtida bestånd och utformning igångsatts. Med hänsyn till frågans betydelse hade det dock enligt utskottets mening varit önskvärt, att förslag i ämnet kunnat förväntas till 1945 års riksdag eller att — sedan det visat sig, att detta icke läte sig göra — åtminstone ett förslag till en provisorisk skattegruppering kunnat föreläggas 1944 års riksdag. Då Kungl. Maj:t icke ansett sig böra avlåta sådant förslag angående provisorisk skattegruppering, ville utskottet starkt understryka vikten av att den pågående utredningen bedreves med största möjliga skyndsamhet, så att ett slutligt förslag angående förevarande spörsmål i dess helhet snarast kunde föreläggas riksdagen. Utskottets uttalande godkändes av riksdagen.

I skrivelse den 11 januari 1945 har 1943 års *dyrortskommitté* anmält, att kommittén beräknade kunna framlägga betänkande med förslag i ämnet under första halvåret 1945. De ännu återstående arbetena, däribland vissa utredningar om verkan på skatteunderlaget av olika ändringar i orts- och familjeavdragen, komme dock att taga så lång tid i anspråk, att — såsom kommittén framhållit redan i sin skrivelse den 19 januari 1944 — någon på kommitténs förslag grundad proposition icke kunde avgivas till innevarande års riksdag.

I den nu föreliggande propositionen har *departementschefen* anfört bland annat, att vad fjolårets riksdag uttalade vid behandlingen av frågan om skattegrupperingen endast gäve departementschefen anledning understryka, att han delade uppfattningen om att slutligt förslag i dyrortsgrupperingsfrågan snarast möjligt borde föreläggas riksdagen.

Utskottet. Såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen har departementschefen i den ifrågavarande propositionen uttalat, att han delade uppfattningen om att slutligt förslag i dyrortsgrupperingsfrågan snarast möjligt borde föreläggas riksdagen. I förlitande på att så kommer att ske har utskottet intet att erinra mot det i propositionen framlagda förslaget.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 121.

Stockholm den 13 mars 1945.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärj, Elon Andersson, Wahlmark, Sjö Dahl, friherre De Geer, Ekman, Frans Ericson*, Velander** och *Robert Berg*; samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Hagberg* i Malmö, *Björklund, Orgård, Jons-son* i Skedsbygd*, *Sundström* i Skövde*, *Nilsson* i Kristinehamn*, *Fröderberg, Vigelsbo* och *Karlsson* i Granebo*.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.